

WAAR ZIJT GIJ?

En de Heere God riep Adam: Waar zijt gij? Genesis 3:9

De duivel doet door middel van de slang in zijn vijandschap tegen God een aanval op het schepsel Gods. Hij wil de mens van God aftrekken en meeslepen in zijn eigen ondergang. De mens scheurt zich vrij- en moedwillig van zijn Schepper af en stort neer in de staat der ellende. Eerst wordt in het hart van de vrouw twijfel aan het Woord van God gezaaid: „Is het ook dat God gezegd heeft”. O, die zonde van twijfel en van ongelooft. Welk een machten zijn dat in het hart. We zien in het hart van de vrouw de twijfel aan het Woord van God opschieten.

In haar antwoord aan de slang doet ze aan het Woord des Heeren toe en ze doet er vanaf. Vervolgens wordt God voor een leugenaar gesteld. Regelrecht zegt de slang: „Gij lieden zult de dood niet sterven”. Tenslotte ontkiemt de zonde van hoogmoed: uw ogen zullen geopend worden en gij zult als God wezen.

God moet van de troon gestoten en mijn eigen ik als koning verheven. Wanneer zullen we ooit van dat eigen ik verlost zijn? En wanneer de vrouw ziet dat de boom begeerlijk is om verstandig te maken, neemt ze van de vrucht en eet ze. Het gaat met de zonde van kwaad tot erger.

Het zien prikkelt de begeerlijkheid en doet nemen en tenslotte geheel zitten te midden der zonde. Ze geeft aan Adam te eten en hij at, zo staat er. Hier zijn de rollen omgekeerd. Eva beleert haar man en Adam laat zich door de vrouw verleiden.

We lezen in het zevende vers zo aangrijpend dat hun ogen geopend werden. En ze zagen dat ze naakt waren. Hun consciëntie gaat spreken en ze voelen hun zonden en schuld. Ze schamen zich voor elkaar en zoeken een verberging en menen die gevonden te hebben in de schorten van vijgeboombladeren. En straks verbergen zij zich in het midden van het geboomte.

Beiden staan ze daar in de naaktheid van het zondaarsbestaan. Van God afgefallen en de duivel toegefallen. Uit het leven in de dood gevallen. Een consciëntieovertuiging is wel voornaam, doch dit is geen ware overtuiging.

Beiden komen niet in de schuld voor de Heere. Vanuit het schepsel is er geen enkele hoop meer. Voor de mens ligt het hier geheel verloren. Ze hebben het zich waardig gemaakt weg te zinken in de eeuwige dood. Doch zie, toen riep de Heere God Adam en zei tot hem: „Waar zijt gij?”

We lezen hier van de Roepende vanuit het eeuwig verbond. Van eeuwigheid heeft de Heere in Christus een volk uitverkoren. In het eeuwig verbond is de Weg gesteld in de borgstelling van Christus, de tweede Adam. Vanuit dat eeuwig verbond en de eeuwige liefde roept de Heere Adam krachtdadig, inwendig, onwederstandelijk en zaligmakend.

Ge leest hier van de roeping Gods vanuit het eeuwig welbehagen. Zalig worden is een eenzijdig Godswerk. En let nu goed op, de Heere riep Adam en zei: „Waar zijt gij?”. De naam van Adam wordt niet meer genoemd. Het is alsof de Heere wil zeggen: „Gij zijt Adam niet meer”. Ge zij het beeld Gods kwijt. Ik kan u geen Adam meer noemen. Ge zijt beelddrager af.

„Waar zijt gij?” Het is een roep van de rechter. Adam geeft eerst de vrouw, ja, de Heere de schuld. „De vrouw, die Gij mij gegeven hebt.” Maar toch eindigt hij met te zeggen: „Ik heb gegeten”. De vrouw kijkt eerst naar de slang. „Die heeft mij bedrogen.” Toch eindigt zij met te zeggen: „Ik heb gegeten”. Daar komen beiden voor de Heere in de schuld. Het is nodig in het leven die inwendige roeping te kennen. Om in de weg der ontdekking en ontgroning en terugleiding naar het paradijs die schuld te leren mijnen. Dan heeft Adam het niet meer gedaan.

O, als de Heere roept en de ziel mag in de schuld komen voor de Heere in de hartelijke belijdenis: „Ik heb gegeten, aan leeft er zulk een diepe smart. Ik heb tegen u zwaar en menigmaal misdreven. Dies ben ik Heere Uw gramschap dubbel waardig. Doch zien, wonder van goddelijke genade. De Heere sprak tot Adam en de vrouw van het Vrouwenzaad en belooft de Borg en Middelaar, Die geworden is in de volheid des tijds uit een vrouw, geworden onder de wet. Zonder de erfschuld ontvangen en geboren, zonder zonde geweest en geleefd is hun de schuld en vloek der zijnen toegerekend om in de weg van de vernedering de prijs te betalen om een schuldig volk met God weer te verzoenen. In die Borg en Middelaar openbaart de Heere Zijn eeuwige gedachten van ontferming voor

doemschuldigen. Wanneer de Heere de gevallen Adam roept „Waar zijt gij?“, dan is er alleen dit antwoord te geven, dat hij ligt in de schuld en smet der zonde en zijn algehele dood staat. Doch zie daar openbaart de Heere vanuit zijn eeuwige liefde het Vrouwenzaad, de Immanuël, de Borg. Alleen door Hem kan de schuld en de smet worden weggenomen om met God verzoend te worden. In de Roepende worden geopenbaard de gedachtes van vrede die de Heere heeft van eeuwigheid. Hij heeft gedacht aan Zijn genade.

DS. M. PRONK